

การศึกษา

มารยาทของชาวเขมร ตอนที่ ๑

คำว่า “มารยาท” ในภาษาเขมร คือ มารยาท เมีย เรียะ เขียด หมายถึง กิริยาวาจา ที่สุภาพเรียบร้อยถูกกาลเทศะ สุภาษิตเขมร กล่าวไว้ว่า

สผู้สชาติ มารยาทสชาติ ขอม เดีย
ขอ เขียด เมีย เรียะ เขียด ขอ ปุข หมายถึง
คำพูดส่อชาติ มารยาทส่อเผ่าพันธุ์

สุภาษิตนี้แสดงให้เห็นว่าชาวเขมร
ถือว่ามารยาทเป็นการแสดงลักษณะของบุคคล
ซึ่งจะสะท้อนถึงครอบครัวและวงศ์ตระกูล
บรรพบุรุษของชาวเขมรจึงยกสุภาษิตนี้ขึ้นมา
เพื่ออบรมสั่งสอนลูกหลานให้รับรู้คุณค่าของการ
พูดและมารยาทอันดีงามของครอบครัว สังคม
และประเทศชาติ

โดยทั่วไปมารยาทหรือสิ่งที่ควรปฏิบัติ
และไม่ควรปฏิบัติในการคบค้าสมาคมกับชาว
เขมร ไม่แตกต่างกับมารยาทของชาวไทย
เท่าใดนัก เนื่องจากมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน เช่น การถือว่ามีพื้นฐานทางวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน เช่น การถือว่ามีพื้นฐานทางวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน เช่น การถือว่ามีพื้นฐานทางวัฒนธรรมใกล้เคียงกัน

ทางบุคคลหรือวัตถุที่ควรให้ความเคารพ
นอกจากนี้ไม่ควรเดินฝ่าคนที่นั่งอยู่หรือเดินข้าม
คนที่นอนอยู่ ไม่ควรสวมหมวก กางร่ม สวม
รองเท้าเข้าบ้านเรือน วัดวาอาราม โบสถ์ วิหาร
และสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ตัวอย่างกิริยาวาจาและการแต่งกาย
ที่ชาวเขมรถือว่าเป็นมารยาทที่ดีและไม่ดี
มีดังนี้

- เมื่อพบพระภิกษุหรือสามเณรควร
ถอดหมวกพร้อมแสดงความเคารพทุกครั้ง
- ควรเดินก้มศีรษะเล็กน้อยเมื่อผ่าน
บุคคลที่กำลังสนทนากัน
- หากนั่งกับพื้นไม่ควรนั่งสูงกว่าผู้
อาวุโส และต้องนั่งพับเพียบ
- ผู้หญิงควรแต่งกายมิดชิด โดยเฉพาะ
เมื่อเข้าไปในวัดหรือสถานที่ที่ควรให้ความเคารพ
ผู้ชายก็เช่นกัน ควรสวมเสื้อมีปกและใส่กางเกง
ขายาว

มารยาทของชาวเขมรยังมีต่อคราวหน้า.

พลอย แสงลอย เขียว
ชลธิชา สุนทรุ